

సావిత్రి.. లలిత
వాగ్దేవరరావు.. రంగారావు
సి.ఎస్.ఆర్... పేడేటి నటించిన

విన్‌దా వారి

దేవదాసు

శరత్ బాబు రచించిన ప్రఖ్యాత నవల..

దర్శకత్వం

పేదాంతం రాఘవయ్య

నిర్వాహకులు

మాటలు - పాటలు	...	సముద్రాల.
సంగీత దర్శకుడు	...	సి. ఆర్. సుబ్బరామన్.
కళా దర్శకులు	...	వాలి : గోడ్ గాంకర్.
ఛాయా దర్శకుడు	...	బి. ఎస్. రంగా.
అలంకరణ	...	ఎస్. మంగయ్య, హరిపాద చందర్.

నారాయణస్వామి, జోసెఫ్.

దుస్తులు	...	కె. అచ్యుతరావు, వి. ఎన్. మూర్తి.
కూర్పు	...	పి. వి. నారాయణ.

నిర్మాణము : రేవతీ స్టూడియోస్, నరసూ స్టూడియోస్, లిమిటెడ్.

దర్శకుడు : వేదాంతం రాఘవయ్య.

నటీ

నటులు

సావిత్రి
లలిత
చంద్రకుమారి
సురభి కమలాబాయి
సీత
అన్నపూర్ణాదేవి
విజయలక్ష్మి
కమల
లక్ష్మి
ప్రభావతి
బేబి అనూరాధ

నాగేశ్వరరావు
రంగారావు
సి. ఎస్. ఆర్.
పేకేటి శివరాం
దొరస్వామి
ఆరణి
శీతారాం
ఆర్. నాగేశ్వరరావు
వెంకయ్య
బి. ఎస్. ఆర్. కృష్ణ
డబ్బాచారి
సుధాకర్

కథా సం గ్రహ ము

దేవదాసు పార్వతీ యిరుగుపొరుగు పిల్లలు. దేవదాసు జమిందారు బిడ్డ. పార్వతి వేదయింటి పిల్లా. ఇద్దరూ ఒకటే బళ్లో చదువుకున్నారు. ఇద్దరికీ ప్రాణ స్నేహం. అయితే దేవదాసు చిలిపి. ఆవేశపరుడు. కాని పార్వతి తెలివైన పిల్ల నిబ్బరంగలది. ఆ పూర్వోక్తంబే అల్లరివాడవుకున్నాడని తండ్రి దేవదాసును చదువు కోసం పట్నానికి పంపించాడు. పార్వతి బడిమా నేని ఇంటి పట్టునే పనీపాట నేర్చుకుంది.

ఇద్దరూ పెరిగి పెద్దవాళ్ళయినారు. చిన్నప్పటి మమకారాలు కూడా వాళ్ళ లాగే పెరిగేయి. వాళ్ళ అస్మాన్యం చూసి పార్వతి నాయనమ్మ దేవదాసు తల్లితో వాళ్ళ పెళ్లిమాట తెచ్చింది. జమిందారు నారాయణరావీ మాటవిని పార్వతి తండ్రి నీలకంఠాన్ని పిలిపించి మందలించాడు. కులంలేని కుటుంబంలో పిల్లను ఎలాచేసుకుంటామని ఎ తిపాడిచాడు. నీలకంఠానికి గుండెలో గ్రుచ్చు కొన్నట్లయి తలదన్నే సంబంధం తెస్తానని వెళ్లాడు. సనుయం తప్పిపోతున్నదని తెలిసికొని పార్వతి దేవదాసును కల్సుకుని నీ పాదాలదగ్గర కాస్త చోటిమ్మంది. ఏమాటా రేపు చెపుతానని దేవదాసు వాయిదా వేశాడు. నారాయణరావు తన్ను చంపి ఆ సంబంధం చేసుకోమని కొడుకును బెదిరించాడు. దేవదాసేమీ తోచక పట్నం వెళ్లిపోయాడు. తల్లిదండ్రుల కిషంలేని పెళ్లి చేసుకోలేననీ సుఖదాయకం కాదనీ పార్వతికి బాబు వ్రాశాడు. పార్వతి నిర్విణ్ణురాలైంది.

నీలకంఠం జమిందారు భుజంగరావుగారి సంబంధం కుదుర్చుకుని వచ్చాడు. తన కిషం లేక పోయినా తండ్రి మాట దక్కించటానికి వారిని పెళ్లాడతానని మాట ఇచ్చింది. అంతలోనే దేవదాసు మనసు మార్చుకుని మళ్ళీ యింటికి వచ్చాడు. ఈ పెళ్లి సంబంధం తప్పించమని పార్వతిని నయాన భయాన అడిగాడు. ఆమె కూడ అంత మొండిదే. సుతరాం వల్ల కాదనీ నిన్ను పెళ్లాడననీ నిఘురాలాడింది. వస్తుమండి చేతి కర్రతో కొట్టి ముఖాన మాయని మచ్చ నిర్పరిచాడు. పార్వతి కదే ప్రేమ చిహ్నంగా మిగిలి పోయింది. పార్వతి భుజంగరావును పెళ్లాడి అత్తవారింటికి వెళ్లింది. దేవదాసు పట్టరాని దుఃఖంతో పట్నం చేరుకున్నాడు.

పార్వతే దేవదాసుకు మొగు. దేవదాసే పార్వతికి జీవం. అంతా అయిపోయిం తరువాత ఆ సత్యం తెలుసుకున్నారు. పార్వతి తన ప్రేమను సవతి పిల్లలను చక్క దిద్దడంలోను కట్టుకున్న భర్తను సేవించడంలోను వినియోగించింది. దేవదాసు పార్వతిని మరువలేక అహోరాత్రాలూ ఆవేదన పడుతున్నాడు. ఆ బాధ చూశేక స్నేహితుడు భగవాన్ దేవదాసును చంద్రముఖి అనే నర్తకి యింటికి తీసుకు వెళ్లాడు. దేవదాసు ఆమెను నానా మాటలూ అని డబ్బు మొహాన గొట్టి

వచ్చేశాడు. ఆ వేదన మరిపించటానికి భగవాన్ మద్యం రుచి చూపించాడు. ఆ మరుపుకోసం దేవదాసు మద్యం అలవాటు చేసుకుని పక్కా త్రాగుబోతయినాడు.

చీదరింపుతో చంద్రముఖికి ఆత్మాభిమానం రేకెత్తింది. భగవాన్ను బ్రతి మాలుకుని మళ్ళీ దేవదాసును రప్పించింది. ఏం లాభం! అతడు ఆమెను ప్రేమించ లేనని అరమరలేకుండా చెప్పేశాడు. ఆ నిష్కల్మష ప్రేమకు చంద్రముఖి పూర్తిగా దాసురాలై పోయింది.

తండ్రి మరణవార్త విని స్వగ్రామానికి వెళ్లిన దేవదాసును పుట్టింటికి వచ్చిన పార్వతి కలుసుకుని త్రాగుడు మానమని ఎన్నివిధాలనూ చెప్పింది. ఆ క్లాస్సు సుఖంకూడా నాకు లేకుండా చెయ్యద్దని అతడు బ్రతిమలాడాడు. ఆఖరికి మా యింటికివచ్చి ఆతని సేవాభాగ్యం కల్గించమని పార్వతి అర్థించింది. చనిపోయే లోగా ఆ కోరిక చెల్లిస్తానని దేవదాసు వాగ్దానం చేశాడు. పార్వతి వెళ్లిపోయింది.

దేవదాసు ఆ వూళ్ళో అటే కాలం ఉండలేక పోయినాడు. ఒకనాడు మెకంలో తోట చాయల పార్వతీనే భ్రమతో ఆమె స్నేహితురాలిని పట్టుకుని తప్పు తెలుసుకుని తుమాభిక్షకోరాడు.

మనోరమవల్ల ఆ విషయం తెలుసుకుని పార్వతి దేవదాసును చూడాలని పుట్టింటికి వచ్చింది. కాని, అంతకుముందే దేవదాసు పట్నం వెళ్లి పోయినాడు. కళ్ళినెనా చూచే యోగం లేకపోయిందని పార్వతి ఎంతో దుఃఖించింది.

పట్నంలో దేవదాసుకు త్రాగుడుతప్ప మరే జోలీ లేదు. భగవాన్ కూడా కన్పించడం లేదు. ఏమీ తోచక ఒకనాడు చంద్రముఖి ఇంటికి వెళ్లాడు.

దేవుడు కన్పించినట్లుగా యెంచి కూచో పెట్టి మనసుకు హత్తుకొనేటట్లు మద్యం మానమనీ యీ పట్నం వదలి స్వగ్రామానికి వెళ్లిమనీ చంద్రముఖి చెప్పింది. దేవదాసు తలవ్రాపాడు.

కాని డబ్బుకోసం ధర్మన్ను అన్నగారివద్దకు పంపి దేవదాసు పట్నంలోనే ఉండి పోయాడు. ఎడాతెరిపి లేకుండా త్రాగాడు. ధర్మన్ను సైకం తీసుకుని వచ్చాడు. యజమాని యింటివైపే రావడం లేనందున, చంద్రముఖి ఇంటికి వెళ్లి ఆమెను తోడుతీసుకొని, పట్నమంతా గాలించి ఒళ్లు తెలియని సిత్తిలో దేవదాసు పడివుండగా చూచి ఇల్లు చేర్చారు.

ప్రాద్దున్నే పొటమీద కట్టుదగు కళ్ళెలో నెత్తురు జీట - డాకరు చూసి పెదవి విరిచాడు.

దేవదాసు ఏమైపోతాడు. పార్వతికి తానిచ్చినమాట నిలబెట్టుకో గలుగు తాడా? పార్వతి ఏమాతుంది? తెరమీద చూడండి.

1.

చిన్న దేవదాను - పార్వతి

పార్వతి : ఓ - ఓ - దేవదా

దేవదాన్ : ఓ - ఓ - పార్వతీ.

పార్వ : చదువూ ఇదేనా - అయ్యవారూ నిద్రలో

తమరూ ఇలాగే - దాడో - దాడా.

ఓ - ఓ - దేవదా

దేవ : కూనలమ్మ మర్రిలో - గిజిగాళ్లున్నాయే

పడితే వాటముగా - పటుపడేనే.

బడిమానే ఎడముంటే

ఎపుడూ ఇలాగే - అటే - అట.

ఓ - ఓ - పార్వతీ.

పార్వ : రక్కరాని కూనలే - పడితే పాపమే

బడిలో నేర్చినది - ఈ చదువేనా

దేవ : బడిలోనే చదువే లే - బ్రతుకూ ఇలాగే

బెదురూ పాటే

ఓ - ఓ - పిరికి పార్వతీ.

పార్వ : తేలెనులే - నీ బడాయీ.

దేవ చాలునులే - యీలడాయీ

పార్వ : లడాయీలా సరే మనసు

జిలాయిలోయ్ - జిలాయ్లోయ్.

దేవ : అఁ అన్నా - ఊఁ అన్నా

అలిగి పోయే - ఉడుకుమోతా

రా - రా - పిరికి పార్వతీ.

పార్వ : పో - పో - దుడుకూ దేవదా.

2.

దే వ దా సు

పల్లెకు పోదాం - పారును చూదాం - చలొ - చలొ.

అల్లరి చేదాం - చలొ చలొ.

ప్రొద్దువాలే ముందుగానే - ముంగిటవాలేమూ || పల్లె ||

అటాపాటలందూ - కవ్వించు కొంటెకోణంగీ

మనసేమో - మక్కువేమో శగవేమో వగేమో -

కనులార చూదమూ || పల్లె ||

నన్నుచూడగానే - చిననాటి చనువుచూపేనో

నాదరికి దూకునో - తానలిగి పోవునో

ఏమాసో చూదమూ

|| పల్లె ||

పార్వతి: ఓ . దేవదా.

దేవదాసు: ఓ . . పార్వతి.

పార్వ: చదువూ ఇదేనా
మనవాసీ వదిలేసీ - అసలూ దొరత్త
నూటూ బూటూ - ఓ . దేవదా.

దేవ: పల్లెటూరి పిల్లకూ - ఉలుకూ హెచ్చిందే
బదులూ పల్కడమూ - పట్టుపడిందే.
పసికూన నీసలైన - బాణ అయిందే
బాగో బాగు - ఓ . పార్వతి ||

పార్వ: ఉన్నతీరుమారినా - ఊరూమారినా
తమరూ ఎన్నటికీ - పసివారేనా

దేవ: అలనాటి కలలన్నీ - వెలుగులయ్యేనా
నిజమయ్యేనా - ఓ . పార్వతి ||

పార్వ: నా ఎదుటే నీ బడాయీ

దేవ: జీవితమే ఓ లడాయీ

పార్వ: లడాయీలా సరే మనకు
జిలాయిలోయ్ - జిలాయిలోయ్

దేవ: ఆనాడూ ఈనాడూ - ఒకటేమాటా
ఉడుకూ మోతా

ఓ. ఓ. పిరికి పార్వతి.

పార్వ: ఓ. ఓ. చుడుకూ దేవదా.

4.

పా ర్వ తి

అంతా భ్రాంతియేనా : జీవితానా వెలుగింతేనా

అకా నిరాశేనా మిగిలేదీ చింతేనా ||

చిలిపితనాల వెలిమే మరచితివో

తలిదండ్రులమాటే చాలా పెరచితివో

పేదరికమ్ము ప్రేమపథమ్ము మూసీవేసినదా -

నా ఆశేదోచినదా || అంతా ||

మనసునలేనివారి - నేవలతో

మనసియగలేనీ - నీపై మమతలతో

శుభతలపాలె - చింతియిటేనా

పంతా దేవదా - నా - పంతా దేవదా

|| అంతా ||

5.

చంద్రముఖి

అందాల ఆనందం ఇందేనయ్యా

అందంచూడవయా - ఆనందించవయా.

గాంగారే సోయగమూ రంగునేయగా

రంగరంగేలిగా - ఆడిపాడేనయా

అందం చూడవయా, ఆనందించవయా ||

ముల్లోకాలా - లేని సల్లాపాలా - ముంచి

లేలించి - లాలించేనయ్యా.

పూల జొంపాలలో - తూగుటుయ్యాలలో

నీడగా జోడుగా - ఆడిపాడేనయా ||

అందం చూడవయా, ఆనందించవయా || అందం ||

హాసాలలో - సహాసాలలో - చిద్వి

లాసాలలో - జాణనయ్యా.

లలిత లలితమ్ముగా - భావభరితమ్ముగా

హాయిగా తీయగా - ఆడిపాడేనయా

|| అందం ||

అందం చూడవయా, ఆనందించవయా || అందం ||

కలయిదనీ - నిజమిదనీ

తెలియదులే - బ్రతుకింతేనులే - ఇంతేనులే.

పసితనపూ - మనోరథమూ

వెన్నెలనీడె - పోయేనులే - బ్రతుకింతేనులే

॥ కల ॥

ఎవియో మురిపాలెటకో పయినాటూ

దైవాల నీ మాలింతే - వరమింతే.

చివురించిన పూదీపే విరియగా.

విరితావులు మారాలె - చనేనులే

ద్రేమ యింతేలే - పరిణామ మింతేలే

॥ కల ॥

నెరవేరని యీ మమకారాలేమో

ఈ దూరభారాలేమో - హితనేమో.

ఎదివేరని ప్రాయానా - చనువునా

గవళించిన రాగమ్మే - తిరమ్మవు

యోగమింతేలే - అనురాగమింతేలే

॥ కల ॥

చంద్రముఖి

ఇంత ప్రేమిసియుండి - ఈ గుణమేలరా

పంతమ - మువ్వగోపాల - నా సామి || ఇంత ||

అలుక చేసి - యింటికి రావె తివి

చెలిక తెలున్నారా - పిలువ వచ్చేరా.

చెలిక తెలెన నీవే - చెలువుడవైన నీవే

తలచిచూడ నాపాలి దెవమూ నీవే

|| ఇంత ||

నింతదానివలె నన్ను - వేరుచేసిరావె తివి

అంతరంగపలున్నారా - నన్నాదరించేరా

అంతరంగమైన నీవే - ఆదరించిన నీవే

చింతించి చూడ నా - చీమమూ నీవే

|| ఇంత ||

శ్రీనిధి - మువ్వగోపాల - నన్నేలర

నా నేర్పులెవరైన - నానందించేరా

నా నేర్పులెన నీవే - నమ్మికలిచ్చిన నీవే

అనగా పలికెద - నా ఆనందమైన నీవే

|| ఇంత ||

8.

దే వ దా సు

కుడి ఎడ సెతే - పొరపాటులేదోయ్

ఒడిపోలేదోయ్ ||

సుడిలోదూకే - ఎదురేదక

మునకే నుఖమునుకోవోయ్

|| కుడి ||

మేడలోనే అల్పపెడి బొమ్మ

నీడనే చిలకమ్మ.

కొండలే రగిలే వడగాలీ

నీ సిగలో పూవేలోయ్

|| కుడి ||

చందమామా మనకేసిపోయే

మొదలుగా కలుకలోయ్

లాయిరీ వడి సంద్రములోనా

లంగరుతో పనిలేదోయ్

|| కుడి ||

9.

దేవదాసు - పార్వతి

దేవదాసు : చెలియలేదూ - చెలిమిలేదూ

వెలుతురే లేదూ ॥

వున్నదంతా చీకటైతే వుందీ నీవేనే

మిగిలందీ నీవేనే ॥ చెలియ ॥

పార్వతి : చెలిమిపోయే - చెలువుపోయే

నెలవే వేరాయే

చేరదీసే - నేవజేసే తీరూ కరువాయే

నీ దారేవేరాయే

॥ చెలిమీ ॥

దేవ : మరపురానీ . బాధకన్నా

మధురమే లేదూ

గతము తలచీ వగచేకన్నా

సౌఖ్యమే లేదూ.

అందరానీ పొందూకన్నా - అందమే లేదూ.

అనందమే లేదు

॥ చెలియ ॥

పార్వతి : వరదపాతా చెరువుల్లె నా

పొరలి పోరేనే

పగిలి పొగతా కొండల్లె నా

పగిలి జారేనే

దారితనీ బాధతో నే

నారిపోయేనా కథ తీరీపోయేనా

॥ చెలిమీ ॥

దేవ : వున్నదంతా చీకటైతే

వుందీ నీవేనే

మిగిలందీ నీవేనే.....

10.

చంద్రముఖి

తానే మారనా - గుణమ్మే మారనా
 చారిత్రాన్ని తనేతక - ఈ తీరాయనా ||
 తొలిచూపునాటి రూపుమారే - ధోరణిమారే
 నిలువెల్లావెలనాయే - నిటూర్పు తుదాయే
 ఏదీలేని పేదపోయి - ఈ తీరాయనా || తానే ||

సాక్షి : వలపుతీరు ఈ తీరానా
 మా చెలిమి కలలో పెన్నిధానమా.
 పెనుచీకట్టైన జీవితానా వెల్లిన జ్యోతి
 మధుపార్వయే మాసిపోనా - అంతమ్మే ఫలమా.
 ఏరీకోరు ఉల్లాసానా - ఈతీరాయనా.

సాక్షి : నా సేవలకు ఇంతే వరమా
 నాకిదే కడసారి దర్శనమా.
 అడియాసపాటా చేసినారూ కోరినవారూ
 మనసైనా చేరలేని ఈ దాసీ ఇటాయే
 గాలిమేడ మాలిపోయే - ఈ తీరాయనా || తానే ||

సాకీ : జగమే మాయా - బ్రతుకే మాయా

వేదాలలో సారమింతేనయ్యా ఈ వింతేనయ్యా ॥

పల్లవి: జగమే మాయా - బ్రతుకే మాయా

వేదాలలో సారమింతేనయ్యా - ఈ వింతేనయ్యా ॥ జగ ॥

కలిమిలేములూ - కష్టసుఖాలూ

కావడిలో కుండలనీ - భయమేలోయీ -

కావడి కొయ్యేనూయ్ - కుండలు మన్నేనూయ్

కనుగొంటే సత్యమింతేనూయ్ - ఈ వింతేనూయీ ॥ జగ ॥

అశామోహములూ - దరిరానీకోయీ

అన్యులకే నీ సుఖమూ - అంకితమోయీ -

బాధే సౌఖ్యమనే - భావనరానీ వోయ్

అయెరుకే నిశ్చలానందమోయ్ బ్రహ్మనందమోయ్ ॥ జగ ॥

